

QVÆSTIO MEDICA MATVTINIS DISPV TATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS Medicorum die Iouis XXII. Decembris M. Philliberto Guybert. Doctore Medico Moderatore.

An à Colore Sexus differentia?

NATVRALIS vna ex principibus facultas non tantum individuo per nutritionem cuius finis accretio aut conseruatio; sed & speciei per generationem consulit. Prouida scilicet natura inextinguibilem ob principia vitæ nulla ratione reparabilia, moriendi necessitatem prospiciens: hominum mortalitatem generis assidua continuatione compensat. Hinc sexus in marem & foeminam differentia cuius æqualis ad generationem necessitas, appetitus vt voluptas plane par, par feminum concursus, varia tamen & materiæ temperies & partium genitalium conformatio. Mas in alio, in se generat foemina: mas semen ab omnibus partibus deciduum, à solis testibus partibus nobilibus elaboratum eiaculario, foemina fecunditatis primum & potentius feminum prolestando naturali motu & appetitu, recipiendo concipiendoque non tam vteri calore insito aut influente, quam eius proprietate qualis ventriculi ad Chylolam, hepatis ad hæmatosin, testiumque ad elaborationem seminis.

CONCEPTIO igitur propria est actio vteri quæ feminis nondum animati exsuscitatur potestas. Semen prolificum non tam effusum quam injectum, & locis muliebribus receptum, nobili naturæ instituto alteratur, corrumpitur, semen esse definit, concrevit, omnibus partibus simul eodemque tempore delineatis conformatur, vt veluti materia & subiectum, actum corporis organici potestate vitam habentis, animam recipiat. Materno sanguine, ante conceptionem non noxio sed inutili excremento, absolvitur, fouetur, alitur, augetur sine opera ventriculi, non spirat sed transpirat & ab animali facultate sensum vnicum tactus & morum, à naturali & accidentali distinctum habet: donec aliquot elapsis mensibus feliciter septimo, infeliciter octauo, feliciter nono, decimo, vndecimo, noctu non interdiu, in caput non in pedes solerti obstetricis manu prodeat.

SED cuius facta generatio? cuius conceptio? cuius materia & efficiens semen illud? cuius nutritioni sanguis conferet maternus? En quæ consequimur agros? An molæ quam ex se generare foemina non potest, nec dæmon animare? minime. partus quidem omne negotium componet. Sed si quis sit qui medicæ artis auxilijs parentum voluptatem præuertat, erit mihi magnus Apollo. Signis certè illud consequatur oportet, nec quibuslibet, sed si rei possit haberi scientia certissimis, fecus certioribus. Sexus in grauidis differentia multa signa. Incerta ab ætate & ventis, à tumore mammarum, & ab oculo grandiore, vt etiam à fœtus in vtero motu pulsuque dextro aut sinistro: à lactis emulsi, si aquæ instilletur aut in pãtillulos formetur, diuisione aut coheræntia, à pedis in progressionem, aut manus in omni actione, promotione certa, à venarum quæ sub lingua sunt tumor aut inanitione, certius à colore.

COLORIS natura latet in profundissima caligine inscitia humanæ, ignoratione scilicet causarum quarum opera & videtur, & est in subiecto secundum variam ipsius affectionem aliter atque aliter se habente. Illa autem à quatuor elementis non tantum secundum qualitates, sed & substantias præmissa alteratione permixtis, exurgit, quibus quilibet colores aptauerit à vera philosophia nequaquam recessisse videatur. Si verò naturalium rerum communibus elementis inest color, perfectiorum animalium elementis humoribus quatuor potiori iure conueniat, albus pituitæ, melancholicæ niger, bili flauus aut à calore tenuatus rubor, sanguini idem rubor sed admixtione crassiorum partium temperatus magis. Hi sunt humores qui generationis principijs immixti partes corporis sanguineas & spermaticas colorant, qui ex alimento diuersi generis & coloris, per triplicem ventriculi, hepatis & partium singularum coctionem, enati, & fæces tingunt, & vrinas insidunt, & sudores & pilos circa colorem mutant, denique cutim ita afficiunt variè vt de ea ludant, & ex eius colore partium & totius temperies per dies, tempestates, & ætates mutabilis, facillimè dignoscatur.

NATURA se res habet. color similis humori in cute efflorescit. Flauet biliosorum, melancholicorum nigricat, pituitosorum albet, roseo rubore suffunditur sanguineorum cutis. Affectuum contra naturam eadem est ratio. A sanguinis igneo seruire totus corporis habitus rubet, à pituita frigida humida albescit, à bile vtraque per contrarios naturæ canales abeunte Icterus vterque generatur. Foemina à temperamento frigido humido viris, qui gaudent contrario, candidior videtur. Quidni grauida ad contenti fœtus notitiam seipsa colorator aut pallidior apparebit? Masculei & Foemine sexus differentia duo faciunt nostræ generationis principia: Ab illis enim vt calidioribus mares, ita à frigidioribus Foeminae generantur. Semen quidem cum à toto decidat & vehicula potestatis suæ spiritus habeat, temperiem singularum partium, cuius cutis color index est, æmulari certum est. Sanguis vero in vterum delatus cæ qualitate & copiâ quâ in venis reperitur, quæ omnibus partibus vt alimentum ita omnes alimenti qualitates communicant, facit, vt qualis fœtus talis sanguinis & cutis in foemina color esse videatur.

Ergo à Colore sexus differentia.

Proponebat IOANNES BERAULT Parisinus. R. S. M. DC. XVI.

DOMINI DOCTORES DISPV TATV RI.

{ M. Ioannes Tournier.
M. Iacobus Perrean.
M. Guillelmus Gerbaul.

M. Franciscus Lespiciet.
M. Franciscus le Sage.
M. Georgius Cornuy.

M. Franciscus du Port.
M. Ioannes Beauchesne.
M. Nicolaus Elain Antiquior Magister.